Risafskalningsmaskine & Selvbyggede huse i Abene, Senegal

Tak for 5000 kr. fra U-kassen til opstart af vores projekter.

Tilskuddet fra U-kassen var det, der skulle til, så vi – en lille gruppe danskere og Senegalesere – kunne købe en risafskalningsmaskine til 23.000 kr.

Vi har også fået hjælp fra andre sponsorer i Danmark samt fra danskere og andre, der har boet på Mettes projektcenter (Mette fra lejrens regnskab bor i Senegal om vinteren).

Der er mange fordele ved maskinen:

1. Nu slipper landsbybeboerne for at skulle fragte deres ris langt væk for at få dem afskallet. De kan nu nemt og gratis gå til maskinen med dem på hovedet eller i en trillebør.
2.
   Bintou er maskinansvarlig

   Maskinen har givet arbejde til en enlig mor, nemlig Bintou. Hun er analfabet, men vældig klog. Hendes søn hjælper hende efter skoletid med at skrive regnskab ind i kladdehæftet. Det er lidt af en revolution her, at det er en kvinde, der er ”manager”. Men det ser ud som om, at folk efter få minutter accepterer, at Bintou klarer det hele fint. Bintou får 30% af overskuddet i løn. Det er ca. 400 kr. Om måneden. Hvilket er en meget fin løn her. Hun skal dog have hjælp til at starte maskinen med et håndsving. Der er ikke nemlig ikke strøm her. Det er ikke et problem, da naboen er

en stærk smed, og han hjælper gerne.

3. Ud over at afskalle ris, så har maskinen 2 biprodukter:
    - Et pulver fra poleringen, det kan sælges som hønsefoder.
    - Og så selve skallerne, som vi vil bruge til gratis brændsel, når vi fremstiller mursten.

Overskuddet fra maskinens drift bliver efter aftale i gruppen brugt til forskellige projekter, der er til gavn for de små landsbyer.

Det næste projekt bliver, at landsbyens bedste murer, Babou (der også er en del af gruppen) tager til en nærliggende landsby, hvor de har masser af ler. Han vil lære dem at brænde soltørrede lersten til holdbare mursten. De brændes i 4 døgn ved temperaturer omkring 900 grader. Det er risskallerne, der anvendes som brændsel. Det foregår på åben mark. Metoden har vi lært at Knud Erik Asak (der også har undervist folk i Tanzania). Han har selv lært det fra Indonesien.

Babou foran begyndelsen til landsbyens første murstenshus

Vi har allerede selv lavet de første 2 murstenshuse i vores egen landsbyen. Projektet gik i stå fordi vi sidste år manglede risskaller. De risafskallere, der fandtes i omegnen pulveriserede skallerne, og så kunne de ikke længere bruges som brændsel. Det var derfor, vi oprindelig ønskede at have en maskine selv her i landsbyen.

Risskaller som brændsel er 100% bæredygtige: De er CO2 neutrale, og kan ellers ikke anvendes til noget, men asken er god i kompost. Mange huse her er fremstillet af soltørrede lersten og en del falder derfor sammen i regntiden. Rigtige murstenshuse er derimod holdbare i årtier og meget sundere end betonhuse.

Overskuddet fra risafskalleren skal i fremtiden gå til diverse andre projekter i vores egen eller nærliggende landsbyer.

Tak for tilskuddet!

Babou med risskaller

Afskallede ris

Ventende rissække i kø foran maskinhuset

Ventende rissække i kø foran maskinhuset

Maskinen

Babou foran begyndelsen til landsbyens første murstenshus

Bintou er maskinansvarlig